Ч. 186 (13.731). Львів, вівторок 17. липня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
З СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ПЕРЕТЯЛИ ТЕЛЕФОНІЧНІ ДРОТИ.

ПАТ повідомляє: Нічю на 14. липня в повіті Рава Руська, біля Угнова, перетяли телефонічні дроти та хотіли виконати підпал в Угнові. До підпалу не допущено завдяки поліції. Зловили двох виконавців злочину, як виявляється членів ОУН. На місці веде слідство прокуратор ок. суду зі Львова.

Як було з сокільськими відзнаками.

Виснення Здвигового Комітету Сокола-Батька.

На допис, уміщений в новинках Вашого поважаного часопису в числі 184. з дати 15. липня п. р. підписаний п. Іваном Кузьмичем, просимо ввічливо приняти й ласкаво оголосити отсе наше виснення:

Від часу отворення здвигової канцелярії в льокалі при вул. Руській 18. п. Кузьмич, який в сусідстві веде своє підприємство, жалувався перед деякими членами Старшини, що виконання здвигових відзнак доручено чужій фірмі, а не йому. На домагання цих старшин рішив Здвиговий Комітет на своєму засіданні в пятницю 22. червня передати п. Кузьмичеві до виконання останню партію відзнак у числі 3.000 штук. Отже замість, що Сокіл-Батько лише тому звернувся до п. Кузьмича із замовленням, бо чужа фірма відзнак не встигла виконати, нестійний.

У понеділок 25. червня стягнено з робітні п. Собчика готову форму (штанцу відзнаки) та передано її п. Кузьмичеві, який зобовязався виготовити відзнаки на суботу 30. червня. Не згадуючи про наш невільовільний крок супроти чужої фірми, яка дала нам кредит до висоти 75 срц. своєї належитости, віддали ми роботу п. Кузьмичеві лише на його пильні старання та в переконанні, що відбитку відзнак з готової вже форми виконає в цілости у власній управі.

В пятницю 29. червня зайшов, правдоподібно через переочення, післанець тут. фірми Унгер замість до п. Кузьмича, до канцелярії здвигового комітету та показав готові пробки наших здвигових відзнак. Зокрема ми мали нагоду переконатися, що *наші відзнаки вибивано не в робітні п. Кузьмича, а в робітні фірми Унгер і С-ка.*

Отже наш замід „посередництва“ вважаємо оправданим.

Дотично ціни завважуємо, що висоту рахунку п. Кузьмича за згадані відзнаки реклямував наш урядовець і щойно на основі цієї реклямації п. Кузьмич видав другий рахунок з достосуванням до зачислюваної нам чужою фірмою ціни. Тому твердження п. Кузьмича, що виконав замовлення по значно нижчій ціні, як чужа фірма, нестійне. Різниця в ціні ще й у тім полягає, що рахунок п. Кузьмича заплачено негайно в цілости готівкою, а рахунок п. Собчика до нинішнього дня незаплачений.

ЗДВИГОВИЙ КОМІТЕТ СОКОЛА-БАТЬКА

Додаткові кредити на Березу Картуську.

У звязку з утворенням концентраційного табору в Березі Картуській мають збільшити кредит, передбачений в II. частині 2. відділ видатків м-ства внутрішніх справ на удержання арештованих на основі адміністраційних розпорядків.

Дотеперішній кредит на поліційні арешти виносить 150.000 зол. Торкається це видатків на арешти в цілій Польщі. Удержання ізоляційного табору вимагає додаткових сум.

•

У суботу відійшов до Берези Картуської перший транспорт із келецького воєвідства. Між ними є два комуністи Альойзій Крулік і Фішель Бем.

Польща зверне Литві кілька повітів?

„Іл. К. Цодз.“ повідомляє за „Лєтувос Жініос“, що за конференції в Друскеніках опрацювали плян навязання взаємин із Литвою. За це Литва мала би одержати сувальський, свенцянський та частину браславського повіту. Вильно остало би під протекторатом Польщі аж до плебісциту, який відбудеться за 20 літ. Залізниця Вильно—Динабург має бути вільна від польського транзиту.

Арештували білоруських діячів.

На большевицькій Білорусі арештували около 200 білоруських діячів, м. и. поетів, професорів і учителів. Між арештованими є: Смоліч, Лосік, Середа та бувш. комісар освіти Баліцький.

Заборонили білоруський гимн.

Білоруський гимн, що починається від слів: „Віз століть ми стояли...“ заборонила більшовицька влада. За співання гимну каратимуть. Гимн заступили інтернаціоналом.

Криваві демонстрації біля Відня.

15. липня в роковини подій 15. липня 1927 р. соц. демократи та комуністи намагалися в Відні й інших містах Австрії улаштити демонстрації. У Відні поліція не допустила до демонстрацій. В околиці Відня біля літниська Кальтенляйтгебен члени розвязаного Шуцбунду та комуністи, числом ок. 800, зібралися на леваді та заняли грізну поставу супроти поліції, яка їх хотіла розігнати. Один поліцай тяжко ранений. Офіціяльний комунікат каже, що маніфестанти заатакували поліцію камінням та палицями, тому поліція мусіла стріляти. Двох демонстрантів убили, одного тяжко зранили. Вкінці вдалося демонстрантів розігнати й арештувати провідників.

ЗАМАХ НА ЕЛЕКТРІВНЮ.

ВІДЕНЬ, 15. 7. ПАТ. Велике враження зробило вчора перервання допливу електричної струї в кількох місцях міста. У звязку з тим говорили, що то зробили соц.-демократи в звязку з роковинами 15. липня 1927. Були теж чутки, нібито до Австрії вішли соц.-дем. партизани. Чутки ті показалися неправдивими. Слідство виявило, що ел. струя перервалася наслідком висадження в повітря машту, що піддержує ел. проводи біля Ґрацу. Тому в Ґрацу не було світла довше як пів години. Тому, що ґрацька електрівня почасти дає електрику й Відневі, то й у кількох дільницях Відня погасло світло. Поліція здогадується, що замах у Ґрацу виконали соц. демократи.

Крім того в Ґрацу підложили рівночасно петарду під кілька почтових скриньок. Листар, що виймав листи з одної скриньки, був тяжко ранений.

АРЕШТУВАЛИ ПУБЛІЦИСТА.

ВІДЕНЬ, 15. 7. ПАТ. В Інсбруку арештували публіциста Йосифа Тренквальда під закидом участи в замаху на церкву в Мерзері.

ОФІЦІЯЛЬНЕ ВНЕСЕННЯ СССР У СПРАВІ ВСТУПУ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

БЕРЛІН, 15. 7. ПАТ. Женевський кореспондент Нім. Інф. Бюра повідомляє, що згідно з покищо непотвердженими вістками СССР зложить офіціяльне внесення про принятя до Ліги Націй за два тижні. Літвінов підчас ост. побуту в Женеві, мовляв, обговорив у ген. секретаріяті подробиці приступлення СССР до Ліги, а також і висоту вкладки, що припадалаб на СССР.

ПАРИЖ, ПАТ. Женевський кореспондент Аг. Аваса повідомляє, що півофіціяльні балачки в справі принятя СССР до Ліги вже далеко поступили. СССР війде до Ліги правдоподібно на звичайній сесії, яка почнеться 10. вересня ц. р. Та в офіціяльних колах Ліги Націй кажуть, що нічого досі невідомо, коли СССР офіціяльно виступить із пропозицією приступлення до Ліги.

ДЕМОНСТРАЦІЇ БІЛЯ НІМЕЦЬКОЇ АМБАСАДИ.

ЛЬОНДОН, 15. 7. Вчора пізним вечором у Льондоні около 300 комуністів хотіло дістатися до німецької амбасади, щоби запротестувати проти вязнення нім. комуністів Торглера та Тельмана. Поліція окружила кордоном дільницю. Тимчасом завдяки суботньому руховї кількість демонстрантів зросла і їх понад 1000 демонструвало на пл. Пікаділі. Щойно около півночі розійшлися.

ДОЛЬФУСОВА В МУСОЛІНІЯ.

ВІДЕНЬ, 15. 7. ПАТ. Канцлер Дольфус відвідає премієра Мусолінія в Річоне з кінцем ц. м. На запросини Мусолінієвої виїхала вчора до Річоне Дольфусова жінка з двома дітьми. Замешкала в вілі Мусолінія.

ВИСАДИЛИ ГАНГАР У ПОВІТРЯ.

У Свінемінде виконали мин. середи саботаж. Великий гангар вилетів у повітря. Кажуть, нібито вибух знищив 10 великих літаків.

По широкому світі.

На памятник убитого президента Франції Думера, який мають відкрити 22. 7. в Оріяк, невідомі люди кинули з авта бомбу. Бомба не вибухнула.

— У Болотне Озеро, на Мадярщині впав літак. Пільот згинув.

— Японський уряд постановив припинити конституцію та розвязати парлямент у перших днях серпня. Приготовляють нову конституцію.

Українське питання причиною невдоволення мадярських соц. демократів на Підкарпатті.

Прага, липень 1934.

Безпосередньо перед робітничою олімпіядою в Празі, що відбувалася в днях від 1—8. ц. м. видала мадярська фракція соц.-дем. партії Підкарпаття летючку, в якій виступила з гострою критикою проти свого проводу. Для нас цікаве те, що в цій летючці закидає мадярська фракція проводові соц.-демократичної партії у її відношенні до життєвих питань Підкарпаття. Летючка стверджує, що головним завданням соц. дем. партії на Підкарпатті є вирівнювання усеї цеї маси національних і релігійних протиренств, які в цій країні панують. Але цього свого головного завдання партія не тільки що не сповнила, але навпаки вона ще ці противенства далі поглиблює. Як конкретні закиди проти проводу мадярська фракція підносить, що краєвий провід не зробив досі нічого для зменшення безробіття і нужди робітництва, в організації за охорону робітництва витворив інтервенційну централю, віддає партію на службу *українським національним аспіраціям*, не спинив зросту антисемітизму в партії, що в партії взяв верх національний шовінізм і то на шкоду мадярської фракції, що центральний провід кладе колоди при організації мадярського робітництва та що робітництво втратило вплив на краєвий провід, а зате зросла в ньому сила елементів, далеких ідеї соціялізму. Всі ці закиди фракція доповнює ще наріканням на бюрократизм проводу, який, мовляв, місяцями цілими ба й роками не полагоджує скарги мадярської фракції. Мадярська фракція, яку, як кажуть, підтримує теж дехто із соціял-демократів чехів, заявляє, що скличе краєву конференцію, а якщо й ця не принесе поліпшення ситуації, то без розколу в партії не обійдеться.

Ця заява-критика викликала, розуміється, велику радість між аграрниками, що й видно з місцевої їхньої преси. Для нас виступ мадярської соціял-демократичної фракції ясний. Стихійний зріст української національної свідомости на Підкарпатті не дає їм спокою, бо вони бачать, що — мадяри, якої вони там не були би масти, тратять давню провідну ролю в краю, а далі нам ясно теж, що погроза майбутнього розколу в соц.-дем. партії Підкарпаття їм мало поможе. Ми певні того, що соціял-демократична партія не змінить свого дотеперішнього відношення до українського питання на Підкарпатті, бо якщо змінила би, то зараз-же з цією хвилею втратилаб усіх своїх національно-свідомих членів українців, а тоді опинилась би для широких мас українського населення Підкарпаття по той бік греблі, по якому нині стоять аграрники, народні демократи та всякі Фенцики чи Куртяки. Ми певні того, що дотеперішня розумна політика найде і в цьому випадку розумну тактичну розвязку.

М—н.

Масон чи не масон?

(З листів до Редакції.)

До Високоповажаної Редакції „Діла“ у Львові.

Брюселя, 4. VII. 1934.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Прошу Вас ласкаво не відмовити моїй просьбі помістити на сторінках Вашого часопису слідуючого:

Тільки сьогодні познайомився я зі змістом листа до редакції, поміщеного в „Хліборобськім Шляху“ з дня 17. червня ц. р. слідуючого змісту:

„Високоповажаний Пане Редакторе! Не відмовте з ласки своєї надрукувати на сторінках Вашого часопису ось що:

В брошурі п. М. Куницького „Московська масонерія й дорадники греко-католицької ієрархії (Варшава, 1934.) на ст. 19. надруковане: „в 1928-ому році були зроблені п. Кістяківським через п. проф. Дорошенка заходи про сотворення біля п. Скоропадського нової української масонської льожі... Отже цим ми оба заявляємо, що ця звістка, запозичена п. Куницьким у п. Н. Кочубея, являється чистісінькою вигадкою, з початку і до кінця. Ми, правда, бачились між собою весною 1928 р. в Берліні, але ні про яку масонську льожу навіть не розмовляли між собою“. З правдивою до Вас пошаною Ігор Кістяківський, Париж, 30. травня 1934. Дмитро Дорошенко, Прага 21. травня 1934.

Цей лист є „відповідю“ на речення, яким я закінчив свою пояснюючу записку „В справі належности п. П. Скоропадського до масонської льожі“ (Збірник Хліборобської України, Т. III. ст. 74), а яке звучить: „Згадати тут треба, що в томуж 1928. році були зроблені п. Кістяківським через п. проф. Дорошенка заходи про сотворення біля п. П. Скоропадського нової української масонської льожі. Про це докладніше в моїх споминах“.

У тому самому числі „Хліборобської України“ я зазначив, що резервую собі освідомити українське громадянство про всі ці справи, в опертих на фактичних та документальних споминах.

Не відступаючи і нині від цього рішення мушу задовольнитись тільки пару заввагами.

Для кожного ясно, що наведений лист є передовсім нібн офіційним *визнанням* панів, що його підписали їхньої *приналежности до масонства*, бо якби такої приналежности не було, то в основі листа (як в кожнім не-масонами підписанім листі) стоялаб *неможливість* зроблення такої пропозиції і лист повинен звучати приблизно так: „Не належачи до масонської організації, ми, нижче підписані, ніякої пропозиції про створення нової масонської льожі біля п. Скоропадського не робили і робити не могли“. Такбулоб ясно і зрозуміло.

Натомість заявою, що за весну між п. Кістяківським і п. проф. Дорошенком ніяких розмов на цю тему не було, негується сам факт пропозиції, зробленої в 1928 р. (точніше в зимі 1927-28 р.), про який іде річ у моїх споминах.

Таким чином єдине, що може запамятати собі на підставі листа українське громадянство, це *самовизначення* вище зазначеними панами своєї приналежности до масонства, яка у відношенні до п. Кістяківського недвозначно зазначена в брошурі Н. Світкова: „Масонство и русская эмиграція“.

Запамятавши собі це, українське громадянство є в праві поставити собі такі запити: 1) чи варта щонебудь спростування масонів у масонській справі. 2) Чим кермується „Хліборобський Шлях“, що претендує на католицький дух, поміщуючи спростування, оперті на таких хитких основах?

Якщо прийняти твердження пп. Кістяківського і проф. Дорошенка, т. зн. признати, що з їх боку не було свого часу пропозиції заложення при п. Скоропадському масонської льожі, — то очевидно, була це думка самого п. Скоропадського, котрий сондуючи мій погляд в тому від-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 17. ЛИПНЯ 1934.

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

Семе з черги місто в Америці.

Перше враження. — Швидкий зріст. — Катедра з мішаниною стилів. — Деякі византійські будівлі в Америці. — Українська церква й Народній Дім. — Відносини серед українців. — Молодь. — Публична бібліотека й українська література.

Вже далеко зполудня. Годинник справлений у Ню Йорку показує четверту годину, але тут щойно друга: захід. З туману густої пари і клубів залізничих димів зарисовуються комини фабрик і високі будівлі одного з найбільших американських осередків — Сент Луїс, найбільшого міста стейту Мизурі (800.000 мешк.), що лежить нижче спливу рік Місісіпі й Мизурі і лучить 30 залізничих шляхів. По великому камінному мості мчить поїзд понад численні білі пароплави, що кружляють по Місісіпі, перетинає безчисленні залізничі тори й зупиняється на одному з найбільших двірців світу.

Це місто основували французькі піонірн в 1764 р. у честь свого короля Людвика XV. За цей час воно встигло вирости на семе місто з черги у Злуч. Державах і має право на першенство у деяких галузях промислу світу (виріб парових машин, трамваєвих возів), чи передувати в торговлі обуви, сирих скір, залізних товарів, дерева, ліків, коней і мулів, рільничого знаряддя, мягких капелюхів та ін. Широкі, рівні вулиці, величаві будівлі (почта, театр Факса, телефонічний дім, суд, багато готелів), замітні памятники і прегарно положені та удержані парки — характер цього великого міста

З парку коло музею Джеферзона видно згори дивну будівлю. Знаний стиль: форма хреста із заокругленими перехрестями (крилами), невисока кругла баня, якби на царгородській Софії. Це католицька катедра св. Людвика. Нівого собі будинок — 305 стіп (100 м.) довгий і 204 стопи широкий, виглядає на византійський, дарма, що помішаний: дві входові вежі, закінчені невисокою чотиростінною пірамідою, а самі входові (потрійні) аркади й округле вікно на причілку — в маврійському стилі. Треба звідати зблизька.

Маврійський стиль задержаний також у мозаїкових декораціях над хорами. Зрештою — всередині теж невидержаний стиль. Ціла церква має бути внутрі з мармуру й мозаїки. Не зважаючи на те, що в ній іде безнастанно робота від 1908 р., вона ще в одній третині не скінчена. Але те, що є — то велич, краса й багацтво. З византійських мозаїкових образів особливо визначаються: Ісус-цар, Бог- отець, Воскресення й Вознесення з ангелами неімовірної краси. Пребагата різьба на вівтарі, проповідальниці, в каплиці всіх Святих і бронзові Царські Двері — все те просто приковує до себе. Вже грубі міліони долярів коштує будова. Цілі покоління складаються на неї і творять велитня, який панує над усім містом.

Я бачив кілька величавих византійських будівель в Америці. Згадаю хочаб величню католицьку церкву в Лакаванні Н. Й. (коло Бофала), яку я оглядав враз з її добродійними заведеннями завдяки ввічливости о. Михайла Кузева з Бофала. Назву також катедру у Минеапалисі Мин., до якої мене возило ціле українське товариство. Найкраще стилево вдержана церква в Лакаванні, з вежами дуже подібної до давниці Мазепинської церкви Вознесення в Переяславі, або до давниці Собору в Козельці, збудованого Розумовським. Одначе на мою думку звичайного глядача в названих будівлях невидержаність стилю не разить, — так багато є — беручи загально — краси.

В одній частині міста є дві українські установи: греко-кат. церква на розі при вулиці Далмана і недалечко відти при вул. Гикорі (Hickorystr.) двоповерховий Народній Дім, як про це каже таблиця на будинку. В цьому домі міститься теж українська православна церква (автокефальна), хоч членами Нар. Дому є й українці-католики. Гр.-кат. церква з червоної цегли. Її купили від епіскопалів, отже вона без бані й без хреста, тільки одна вежа з плоским дахом стоїть з боку будинку. Українці поставили на даху трираменний хрест. У середині — готицький стиль. На стінах образи, дар парохіян. Суфіт також з образом. На переді високо поставлений вівтар.

Я був у церкві в провідну неділю. Співав гарно хор, вивчений о. Вас. Меренковим. Хор так вишколений, що співає без диригента, а голос до поодиноких творів подає о. парох від вівтаря своїм співом. Коло церкви гарна палатка на мешкання священика. Тут часто змінювалися священики, бо за 20 літ було їх 16 (тепер уже знову змінений).

Українська православна церква недавно зорганізована. Організував її наш земляк, о. Дяків, що прийшов тут з еміграції з Чехословаччини й висвятився. Біля Народ. Дому є ще доволі простора площа, а в подвірю партеровий дім.

Тутешні українці — то в більшости лемки, які в цілости держаться гр.-кат. церкви й уважають себе русинами. Крім лемків є тут ще більше людей з Бучаччини (Язловець, Бере... мяни й околиця), з Дрогобиччини й Самбірщини. Вони всі без вимки вважають себе українцями. Між громадянами одної і другої церкви майже нема ніяких звязків. Сходяться з при-

ношенні зловжив іменами пп. Кістяківського і Дорошенка (факту, що була плянована масонська льожа п. Скоропадський, як це видно з моїх споминів, заперечити не зможе).

У цьому випадку поперше справа представляється дійсно в зовсім іншому освітленні, яке не тільки не іде на користь п. Скоропадському, а наведений лист робить „ведмежу приcлугу", по друге треба булоб, щоби пп. Кістяківський і проф. Дорошенко виясняли у п. Скоропадського, яким чином він зловжив їх іменами.

Для повного освітлення справи треба булоб, аби п. Кістяківський опублікував поіменний список тої групи (до неї входило згідно з його словами кілька жидів), яка згідно з його твердженням цікавилась гетьманським рухом і думала його фінансувати і цю охоту втратила як тільки стало ясно, що *про створення льожі не може бути мови*.

На закінчення мушу порадити, особливо п. проф. Дорошенкові, якого вважав і досі вважаю чесною людиною, не виступати зі спростуваннями під посторонній диктат, бо це може привести і до персональних прикрих наслідків.

Хоч п. Скоропадський і не буде уже ніколи ніяким гетьманом і взагалі є політично скінченою людиною, то всеж таки мушу в імя того, що він гетьманом був, порадити не осмішуватися спростуваннями того, чого спростувати не можна, вилікуватись від хвороби вважати українське громадянство примітивним, наївним і глупим, а також не давати на будуче нагоди наприклад „Возрожденію" і „Послѣднимъ Новостямъ" твердити про його близькі відносини і співпрацю з Розенберґом, автором відомого антихристіянського твору: „Міт XX. століття", який заборонений є св. Отцем.

Цю співпрацю конче треба спростувати.

Але чи в стані зробити це п. Скоропадський, все плаваючий в конюнктурах?

Прошу приняти, Високоповажаний Пане Редакторе вислови моєї глибокої до Вас пошани

Н. Кочубей.

вославними тільки ті з католиків, що є членами Нар. Дому. Українці — рухливіші від „русинів". Мають добрий хор, який веде о. Павло Корсуновський (б. член хору Кошиця). Вони уладили були прегарний вечір у честь старокраєвого товариства „Рідна Школа". Вже по моїм виїзді оснував тут неструджений Авраменко клюб українського танку. Молодь буде мати щось свого рідного, що її буде більше вязати. А молодь тут гарна, хоч по українськи майже не вміє.

Щоб дізнатися краще, яке тут духове українське життя, я вступив до нового величавого будинку, до публичної бібліотеки на розі вулиць Марка Твейна й „осьмої" та Пайн-евню. Гарні, просторі, ясні салі — як усюди. Йду просто до салі з катальоґами для foreign language (чужих мов). Там поміщений також український картковий катальоґ в одній скриночці, на якій є напис: Ruthenian and Yidisch drama (рутенська й жидівська драма). І я найшов там твори таких авторів: Володського „Панна штукарка", Цеглинського „Кара совісти" й „Соколики", Шевченка „Назар Стодоля", Пахаревського „Нехай живе життя", П. „Нові заручини і новая свальба". Кропивницького „Підгіряни" (Полтава 1910), Франка „Украдене щастя". От і все. Нема що й згадувати, що інші народи мають катальоги в кількох і кільканадцятьох скриньках, а навіть цілі шафи скриньок. Багато було би вдячної роботи для українських діячів. Молодь мусить читати свою літературу, коли не має для нас пропасти. Тут це дуже влекшене: не треба нікого просити й нікому кланятися, щоби бібліотека придбала потрібні книжки. Вистане подати управі бібліотеки список потрібних книжок „з опісю" — назначити їх.

Ех, якбите перенести сюди до нас американські можливості!

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ЗАРІБКОВА ЕМІҐРАЦІЯ І РОЗВЯЗКА ПИТАННЯ „МЕНШОСТЕЙ".

Б. міністер Гіполіт Глівіц видав тепер два дальші томи свого широко-закроєного твору п. н. „Економіка світова". Ці два томи присвячені справі еміґрації. Краківський „Час" обговорює їх в окремій статтейці, де між іншим читаємо ось-що: „Еміґрація є найекономічнішим способом поборювання безробіття, вона влекшить нам розвязку ряду проблем „меншостей", як української і жидівської, перекази еміґрантів представляють досі поважну позицію в нашому платничому біляні. Еміґрація є дуже бажана з соціяльних і політичних причин. Брак вільної еміґрації викликує мінний натиск здолу, від сторони невдоволених мас, сприяє радикалізації суспільности. Коли граничні мури стають залізною брамою, неспокійні духи, що нераз шукалиб за морями можливости виладувати свою пристрасть, звертають усю свою енерґію у внутрішньому напрямі".

ЕКОНОМІКА В 2-ІЙ КНИЖЦІ „У. АГРОН. ВІСТНИКА".

Як у 1-ій книжці, так і в 2-ій „У. А. В." находимо поруч зі суто-агрономічними темами (які з природи річи переважають) теж чимало із загально-економічної ділянки. Між іншим широко обговорені праці д-ра К. Коберського „Україна у світовому господарстві", І. Івасюка „Кредитова кооперація на Україні", В. Іваниса „Енерґетичне господарство України та півн. Кавказу", проф. Енґліша „Суч. госп. кріза та її причини" (по чеськи), тощо. Заслуговує на увагу стаття проф. Іваниса „Суч. стан сіль. господарства на В. Україні та Кавказі". З неменшим зацікавленням прочитає економіст розвідку доц. Кубійовича про „Розміщення ріллі на наших західних землях".

Польська хроніка.

ПІСЛЯ „ДОЛЯРОВОГО" ДЕКРЕТУ.

Декрет про валютові вірительности, який ми недавно зреферували на сторінках „Діла" і який впроваджує великі зміни в справу короткo- і довгореченцевого кредиту, викликав багато міркувань у пресі. У цих міркуваннях находимо дуже мало критики. Назагал декрет приняла польська опінія, зокрема фахові кола, прихильно. Тут і там завважено тільки, чи заборона щадничих вкладок у загр. валюті не опричинить тезавризації золота чи валют. Знесення золотої клявзулі при долярах — на думку фаховців — не спричинить компілкацій у госп. житті Польщі. Ті, які моглиб бути з того пошкодовані, мали час справу раніше полагодити, бо знесення клявзулі заповідали вже здавна.

ДОДАТКОВА РЕЄСТРАЦІЯ РОДИН ОБЕЗПЕЧЕНИХ ПРАЦІВНИКІВ.

З уваги на те, що не всі працівники подали до відома Суспільної Обезпечальні всіх своїх членів родини, які теж мають право користуватись її услугами, буде переведена додаткова реєстрація. Звертаємо увагу на те, бо інакше все будуть труднощі, коли члени родини будуть потребувати помочі в недузі чи підчас материнства.

СКІЛЬКІСТЬ ПОЛЬСЬКИХ КООПЕРАТИВ МЕНШАЄ, А КООПЕРАТИВ „НАЦ. МЕНШОСТЕЙ" БІЛЬШАЄ.

Спираючись на цифри, що їх подає Гол. Статист. Уряд, „Ґазета Варшавська" (ч. 197) бідкається над фактом, який ми подали в заголовку. Ось що говорять цифри: польських кооператив було в р. 1932 — 6.777, а в р. 1934 вже тільки 6.421, українських у 1931 р. 3.369, а в р. 1934 — 3.411, німецьких у 1932 р. — 888, тепер 925, жидівських було 928, а в 1934 р. скількість їх зросла до 1.005.

ТУҐУТ ПРО ІДЕОЛЬОҐІЮ КООПЕРАЦІЇ. — ЗАКИД МАСОНСТВА.

У видавництві Кооп. Інститут. Наукового в Варшаві вийшла тепер книжка Ст. Туґута п. н. „Спулдзєльчосьць Зарис ідеольоґії". Проф. краківського університету Сужицький закидає авторові на сторінках „Ґ. Варшавскої" масонський підхід і залишення без уваги національного інтересу в кооперації.

ПРОДАЖА „З ВОЗІВ" І ПОДАТКИ. — КОЛИ РЕМІСНИК НЕ ПЛАТИТЬ ОБОРОТОВОГО ПОДАТКУ?

Мін-во скарбу видало циркуляр, у якому виснює, що вуличні продавці ярини, овочів, тощо, просто з возів не платять оборотового податку. Для наших селян це важне, бо вони часто збувають сіль.-госп. продукти міським споживачам, продаючи їх на фірах. — Ремісники, які мають ремісничу карту і працюють при помочі найвище 1 члена родини не платять обор. податку. Зате мусять викупити пром. свідоцтво. Рем. варстат, у якому працює більше членів родини або хочби переходово 1 чужа сила, мусять податок платити.

В ЧАСІ ЖНИВ НЕ БУДЕ СКАРБОВИХ ЕКЗЕКУЦІЙ.

Скарбова влада здержала всі екзек. кроки по селах. Почне їх знову в половині серпня.

ГОСПОДАРСЬКА АКЦІЯ НА ГУЦУЛЬЩИНІ.

Підчас „Свята Гуцульщини" відбулась конференція у Ворохті, на якій обговорювано справу полонин, комунікації, годівлі свець, лічнищ й експльоатації природних богацтв. Є плян зелектрифікувати долину Прута. Польська преса з вдоволенням нотує активну участь гуцулів у госп. акції уряду і т. зв. „Товариства Пшияцюл Гуцульшизни". Гуцули записуються в члени цього т-ва і майже в кожній громаді організують його філії.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ.

Великою сензацією останніх днів було оголошення невиплатности фірмою **Л. Ґаєр, С. А. в Лодзі.** Є вона одною з найстарших фірм, бо істнує від 1830 року. У своїх текстильних фабриках затруднює тепер 2.000 робітників. — У Деннику Законів ч. 57 опубліковано розпорядження дотично **реєстрації кооператив.** Воно важне від 1. ц. м. — В купецьких колах розглядають тепер **проект закону про банкротство.** Найбільше застережень викликає проектована рада вірителів. — Поль. Союз Бекоповий виступив із проектом преміювання вивозу яєць. — Інститут Сіль. Господарства в Пулавах обчислює, що дохід хлібороба в Польщі виніс у р. 1933 **дещо поза 5 проц. доходу з 1929 року.** — Рішенням міністерства скарбу вартість депозитова (вадія і кавції) „народової позички" устійнена на 75 проц. номінальної вартости. — Польська преса дискутує справу доцільности світової вистави в Варшаві, яка має коштувати **1 міліярд зол.!** Дискутанти вважають, що цей непосильний видаток нарушить сильно життєві інтереси суспільства і держави.

Світова хроніка.

РУЗВЕЛЬТ ВДОВОЛЕНИЙ З ДОТЕПЕРІШНІХ ВИСЛІДІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ САНАЦІЇ.

В останній своїй промові до амер. громадянства, що її мав Рузвельт у радіо, заявив він, що його програма має 3 ступні: 1) зменшення нужди, 2) піднесення хліборобства і промислу, 3) реформу і відбудову всіх господарських ділянок. Досі має він зовсім гарні результати у здійснюванні своєї програми, бо заробітки піднеслись, зменшилось безробіття, покупна сила зросла, а також збільшився попит на сіль.-господарські і фабричні артикули. Докори, немов би Рузвельт робив це коштом конституції не є правдою. Тим, що хочуть спеціяльних політичних чи фінансових привілеїв, буде він дальше „ставати на пальці". Його програма не є ані фашизмом, ані соціялізмом чи комунізмом, а просто веде вона американський нарід до кращого завтра, до того, аби Америка знову була „країною Бога".

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЯ.

На Заг. Зібранні чехословацьких промисловців доказував дир. І. Прайс, що **девалюація корони** погіршила ситуацію ч.-сл. промислу, а щонайменше її не поправила. — Румунія, яка щорічно мала поважну експортову надвижку пшениці, цього року ізза недороду матиме **навіть дефіцит** у запасах для внутрішної консумції. Покрити його зможе вона минулорічною резервою. — **Замовлення на 2 і пів міл. дол.,** призначені для Америки, рішили большевики дати европейським державам, бо Америка не хоче згодитись на довгореченцеві кредити. — ЧСР. впровадила **збіжевий монополь.** — Появилась чутка, що большевики рішились заплатити **передвоєнні довги.** Наслідком того дуже сильно зросли курси передвоєнних російських паперів. Тимчасом Москва вияснює, що не змінила свого становища і царських довгів платити не думає. — Присутність губернатора Нюйорського Рез. Банку Гаррісона в Европі вяжуть з близькою стабілізацією англьо-саксонських валют і поворотом до золотого стандарту.

В. Н—ач.

НОВИНКИ

— **Початок академічного року — 1. вересня.** На основі розпорядку міністерства освіти початок шкільного академічного року устійнено на 1. вересня. Початок викладів і практичних занять 6. жовтня. Від 26. вересня до 4 жовтня полагодять формальности, звязані з приняттям нових слухачів. Академічний рік ділиться й далі на 3 семестри.

— **Злива.** Вчорашня неділя не тільки у Львові, а й на провінції, пройшла з малими перервами із зливним дощем. Вода в ріках піднялася, подекуди вилила. Загрожених є чимало мостів. Вчора підмила залізничий шлях у кількох місцях між Куликовом і стацією Глинсько, перед Жовквою. Вода залила шлях та сягає до висоти шляху. В місцях, де шлях підмитий, машиністи звільнюють скорість поїзду.

— **Градова туча.** Над Тернополем, Чагарами, біля Кутковець і над сусідніми селами перейшла сильна градова туча. Град знищив рільні плоди на 60—100 проц. — У Бережанщині град знищив рільні плоди на 1.400 моргах.

— **Клопіт із кіоском.** У Золочеві воєнний інвалід Журавський одержав від управи міста дозвіл побудувати кіоск на Нових Валах. Завдяки жидівським заходам — як повідомляє „Курер Львовскі"—бурмістр заборонив Журавському будувати кіоск. Коли про заборону довідалися люди, окружили сильним кордоном місце, визначене під кіоск і до вечора кіоск був готовий.

— **Львівська хроніка.** Поліція ствердила, що касієрки фірми „Сольвей" не ограбили злодії. Вона сама захльороформувалася, щоби сфінгувати напад і взяти собі 2.000 зол., бо — як оправдується, найшлась у скрутному положенні. Сл. суддя переслухав касієрку Бжозовську, та що вона призналася до вини, випустив її на волю. Всеж розправа проти тієї 42 л. касієрки відбудеться.— Якісь злодії вкрали готівки та біжутерії в Д. Кремера на вул. Ветеранів 7 разом на 1400 зол. — Поліцай на вул. Софії приловив „легку" дівчину Марцелю Муху, як із двома мужчинами несла тяжкі валізи. Мужчини втікли. Арештована зізнала, що бачила, як із дому на вул. Софії вибиралося на літнище кілька осіб. З їх розмови зрозуміла, що їдуть до Косова. Постановила обікрасти їх хату. Це хата інж. Ром. Левицького. — В Єзуїтському городі намагалася покінчити з життям Марія Чуківна з Левандівки. Поперетинала собі жили. — У шпиталі помер після летунської катастрофи один із основників львівського аероклюбу Адам Новотни. — У Львові при вул. Легіонів ліквідують одну велику крамницю, на її місці буде кіно. — При вул. Жовківській порізалися ножами Йос. Щепишак, Лейзор Гілер і Ів. Ільків. Непритомних забрали до шпиталю.

— **Абсольвент семинарії застрілив терціяна.** Карло Матерна, абсольвент учительської семинарії в Тернополі застрілив у семинаріяльному будинку терціяна Кульпу. Після того вбивства зголосився в поліції та сказав, що вбив терціяна тому, що мав із ним особисті порахунки. Вбивника арештували.

— **Наче у фільмі.** Два пяні варшавяки, Йосиф Єнджейчак і Здз. Нікіцінський по пяному хотіли влізти крізь вікно до хати своєї знайомої. Та попали до кімнати якогось пана при вул. Порожній 12. Цей пан їх викинув і оба попали до маґлю, де саме були жінки. Жінки думали, що то злодії та прикликали поліцая. Оба пяні скрилися до вінди, та в ній вже був службовець Волод. Варшавський. Авантюрники потиснули ел. ґузик і виїхали на 5. поверх. Тут їх хотів придержати товариш подорожі, тому скоро зїхали вділ. Надолі ждав на обох поліцай, сторож і жінки з маґлю. Не було ради, стали їздити то вгору то вділ цілі дві години. Щойно як вилучили електрику в цілій дільниці, зловили авантюрників.

— **Фальшиві Адамовичі.** В Лодзі розійшлася вістка, що летуни Адамовичі приїхали інкоґніто до Лодзі та що аероклюб гоститиме їх у ресторані „Тіволі". Один часопис помістив докладний опис побуту Адамовичів у Лодзі. Також у Ченстохові пустили чутку, що там були Адамовичі. Місцевий фотограф помістив фотографію прогульковців, серед яких два були похожі до Адамовичів. В обох цих містах приймали щедро тих „Адамовичів", вони зібрали поважну сумку грошей та пропали без сліду.

— **Рабін Спіра проти сіоністів.** Кількох учеників гебрайської ґімназії в Мукачеві (на Закарпатті) занедужало на тиф. Двох із них померло. У звязку з цим відомий мукачівський рабін-чудотворець Спіра сказав на проповіді в божниці: „Від 10 літ, скільки разів випаде мені переїзджати попри гебрейську ґімназію, цю святиню нечистоти, мушу сплюнути. Пошесть це кара за гріхи сіоністів. Кожний жид обовязаний поборювати тих нечистих". Кураторія і професори ґімназії притягли рабіна до судово-карної відповідальности за підюджування.

— **Зліквідували бандитську ватагу.** У Чернівцях від кількох літ давалася в знаки, передовсім багатим купцям, бандитська ватага. На днях поліція одержала вістку, що криївка бандитів є в сторожа дому при вул. Доґалінор 10. Поліція приловила бандитів, як ділилися добичею. Ватажком бандитів був Ністор Пусдреану.

— **Згинула на вістку про смерть Заро Аги.** Найстарша жінка Румунії, родом із Туреччини, 120-літня Амра Амад на вістку про смерть 164-літнього Заро Аги померла на серцевий удар. Тому сто літ вона кохала Заро Агу, та батьки віддали її до гарему багатого купця. Пізніше, як Амра Амад повдовіла, писала частенько листи до свого бувш. судженого та він ніколи не відписував.

— **Обережно з телефонами!** В Міляні один інжинір розмовляв телефоном з родиною. Вдарив грім і інжинір упав мертвий. Це грім ударив у телефонічний провід.

— **Коцюбинський, Ґоркий і Жеромський.** Московська „Літературная Газета" помістила в останньому числі лист Максима Ґоркого до совітського українського поета Кулика, в якому Ґоркий оповідає цікаві подробиці про свою зустріч з Михайлом Коцюбинським і Степаном Жеромським на острові Капрі у 1910 р. „У відповіді на Ваше прохання описую Вам оце — пише Ґоркий — мої взаємини з Мих. Коцюбинським. Ці взаємини сталися дуже товариськими та тісними з першого дня нашої зустрічі. Ми читали собі концепти творів і широ говорили один одному свої завваги про них.

Якшо можна говорити про „вплив", то він був взаємний. Довгий час цікавило його жваво оповідання з життя гуцулів, яке він опісля видрукував під наголовком „Тіні забутих предків". Думав теж написати оповідання про народніх опришків Довбуша й Кармелюка й не помиляюся, коли скажу, що тоді був він „героїчно" настроєний. Цей настрій бентежили нам тільки дебати зі Ст. Жеромським, що теж жив тоді на Капрі й лікувався з туберкульози. Жеромський доказував нам постійно, що справжнє мистецтво повинно бути релігійне або метафізичне та, що естетика без метафізики неможлива. Тоді він захоплювався „Ревю де де Монд", схилявся до найновіших французьких впливів (Берґсон, Реї), був еклектичним і нескопним і водночас блукав між противоріччями. Коли Коцюбинський почув його вперше, зітхнув він зажурено: Спаси Боже, того, що так заплутається!"

— **Три біліони долярів на будови — в Америці.** Президент Рузвельт підписав проєкт закону, якого метою є заохота до оживлення в будуванні і відновї домів в Америці. Закон призначує три біліони долярів для банків і позичково-будівельних товариств, щоб позичали на віднову домів. У промислових кругах сподіваються, що цей закон негайно оживить будівельний рух у цілому краю.

СПОРТ.

УКРАЇНА — II. СОКІЛ 1:0 (1:0).

Україна: Бутель; Скреготя, Воробець; Цимбала, Кіцила, Яцкевич; Лапчук, Краєвський, Мікльош, Юськевич, Олійник. Виграла дружина, яка розпоряджала ліпшим нападом. Права сторона нападу чорно-червоних Лапчук-Краєвський грала дуже добре. Краєвський, грач добрий технічно, грає у полі без заміту, добре виставляв Лапчука і віддав кілька небезпечних стрілів, слабо грав Олійник на лівім крилі. У помочі подобалися Кіцила і Цимбала, Яцкевич не міг заступити Якимова. Оборона і воротар певні. У Соколі подобалася лише оборона, решта доволі слаба. Гра велася серед сильного дощу і не стояла на високому рівні. Цілий час мала Україна легку перевагу. Одинокі ворота добув у 31 хв. першої частини Краєвський головою, по вільнім Мікльоша. Суддював добре п. Земан. Видців мимо дощу около 700.

УКРАЇНА II — СОКІЛ II 6:2 (3:1).

Концертова гра нападу України, для якої ворота добули Крушельницький 2, Федун, Вовк, Сиротюк і Макольондра. Ціла дружина грала добре, не було слабого місця.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

КОРОЛ. ГУТА. Польонія — Рух 2:1 (2:0).
ВАРШАВА. Варшавянка — Л. К. С 3:0 (2:0).
СЕДЛЬЦІ. Гарбарня — Стшелец 3:1 (1:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Гасмонея — Польонія 3:2 (2:1).
ЛЬВІВ. Погонь I Б — Ресовія 5:4 (0:1).
ЛЬВІВ. Лехія — Сьвітезь 3:2 (2:1).
ЯРОСЛАВ. Чорні — Огніско 5:1 (1:1).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.
Нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.
Нечинний з причини ферій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Голос засудженця".
АТЛЯНТИК: „Буритель".
ВАНДА: „Блакитний експрес", „Навіжена дівчина".
КАСІНО: „Гніздо залюблених".
КОЛІСЕЙ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль бідних діжечок" (із Містенґет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Маскарада кохання", та ревія.
МІРАЖ: „Навіщо працювати" (Фліп і Флип) „Біла леді".
МУЗА: „Професор у кабареті" (Бастер Кітон).
ПАН: „Усміх щастя", „Дама-Кер".
ПАЛЯС: „Пробоєва бриґада Захарова".
ПАСАЖ: „Тайна спальні" та ревія.
СВІТ: „Завойовники просторів", „Фліп і Флип як вломники".
СОНЦЕ: „Давид Ґольдер" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Магараджа з Рампуру" з Борисом Карловом та оперетка „Поштар з Тиролю".
ХИМЕРА: „Цвітка степу" (Чарльз Фаред).
УТІХА: „Сховайте ваші смутки" та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 16. липня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 19·50 Концерт, 18·00 Сучасна китайська музика, **Братислава** (298,8) 12·30. 21·10 Концерт, **Прага** (470,2) 20·50 Два фортепяни, **Париж** (1649) 16·30 Концерт, Спів. ресіталь, **Атльона** (531) 20·00, 20·50 Ірляндські пісні, 21·40 Ірляндська музика, **Білгород** (439,8) 18·00 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14·15 Вокальний концерт, 18·30 Давня музика та пісні, **Гайльсберг** (291) 20·10 Балади, пісні, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 17·30 Концертова суіта Шуберта, **Ляйпціґ** (382,2) 19·00 Камер. музика, 20·45 Серенади, **Мінхен** (405,4) 17·50 Спів, 18·30 Нар. пісні, **Будапешт** (549,5) 17·00 Концерт оп. орхестри, 20·00 Спів, 23·20 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 13·00 Тріо, 22·00 Міжнар. музика, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 17·00 Інстр. вок. концерт.

Вівторок, 17. липня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10, 17·00 Концерт, 16·15 Авдиція для дітей, 19·55 Оп. фраґменти, **Братислава** (298,8) 19·25 Камеральна музика, 20·25 Пісні й арії, **Кошиці** (269,5) 18·00 Спів, **Мор. Острава** (259,1) 20·25 Нар. словацькі пісні, **Лягті** (1807) 18·35, 18·55 Спів, **Париж** (349,2) 12·15, 13·04 Концерт, **Атльона** (531) 20·00, 20·45 Спів, 21·15 Нар. мельодії, **Білгород** (439,8) 12·05 Пісоньки, 20·10 Солісти, **Любляна** (569,3) 21·00 Спів, цитра, **Ковно** (1935) 19·30 Вокальні дуети, 10·20 Литовська музика, **Берлін** (356,7) 14·15 Солісти, 18·46 Моцартові й Бетовенові твори (фортепян), **Кеніґсвустергавзен** (1571) 17·55 Концерт (Нахтіґальмузік, Генделя), **Кельн** (455,9) 19·00 Діточий хор (нар. пісні), **Ляйпціґ** (382,2) 18·15 Концерт військ. трубної орхестри, 22·50 „Кавказька музика" оп. Вартіша, **Мінхен** (405,4) 17·50 Пісні, 19·05 „Дон Хуан" оп. Моцарта, **Будапешт** (549,5) 12·05, 19·45 Циг. й мадярська музика, 17·35 Два фортепяни, 22·00 Симфонічний концерт, **Міляно** (368,6) 11·30 Камер. музика, 20·45 „Ля Донна Пердута" оп. Пієтрія, **Рим** (420,8) 13·05, 17·15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 16. липня 1934.

6·30—8·25 Ранішня авдиція, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·10 Танкова й легка музика, 13·05 Славні співаки (гр. пл.), 14·00 Вістки про експорт, 14·05 Збіжева біржа, 16·00 Концерт сільської орхестри 17·00 Для дітей: „Сенко й Мошко", (на осн. Жеромського), 17·15 Скрипка, 17·40 Спів (Аніка Арні, сопран), 18·00 Балачка „Жінка на Мадярщині", 18·15 Камер. концерт, 18·45 Балачка Бр. Вінавера, 19·00 Всячина, 19·40 Сальонова музика з гр. пл., 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фейл. „Будьмо молоді", 20·12 Легка музика (фортепян, орхестра), 21·02 Чудеса Пулав і Казімежа, 21·12 Концерт (орхестра; спів — Бенові, бас) 22·00 Літер. фейл. „У боротьбі із шкідливим мітом про почту". 22·15 Танкові музика.

Вівторок, 17. липня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·10 Концерт, 13·05 Для молодших дітей: „Не було нас, був ліс", 13·20 Сольові інстр. твори (гр. пл.), 13·55 З ринку праці, 14·00 Вістки про експорт, 14·05 Збіжева біржа, 16·00 Концерт легкої музики, спів (Поплавський, тенор), 17·15 Популярний концерт (орхестра, спів), 18·00 Відч. „Доброми́ль, гніздо Гербуртів", 18·15 Ре де Коста (фортепян і ревелерси з гр. пл.), 19·00 Всячина 19·15 Легка музика, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20 Вибрані думки, 20·02 Муз. фейл. „Як слухати музики Р. Вагнера", 20·12 „Трістан і Ізольда" муз. леса Риш. Вагнера (з гр. плит); „Молодий поетичний Познань" (рецитації поезій), 23·10 Сексуальне виховання молоді.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.